

Orissaare Gümnaasium

**UURIMIS- JA PRAKTILISTE TÖÖDE KORRALDAMISE JUHEND
ORISSAARE GÜMNAASIUMIS**

Juhendmaterjal

Orissaare 2012/ täiendatud 2023

SISUKORD

SISSEJUHATUS	4
1. TÖÖ KOOSTAMINE	5
1.1. Uurimistöö koostamise eesmärgid	5
1.2. Teema valik	5
1.3. Töö kava	5
1.4. Kirjanduse valik ja läbitöötamine	6
1.5. Töö ülesehitus	6
1.6. Sissejuhatus	6
1.7. Sisuline osa	7
1.8. Kokkuvõte	7
1.9. Summary ehk võõrkeelne kokkuvõte	8
1.10. Töö keel	8
1.11. Lühendite kasutamine	8
1.12. Uurimuse loogika	9
1.13. Probleem ja probleemiseade	9
1.14. Meetod	10
1.15. Tulemused	10
1.16. Uurimustele esitatavad sisulised nõuded	10
1.17. Eetilised nõuded uurimistööle	11
1.18. Uurimistööde kaitsmine	12
1.19. Uurimustööde hindamisjuhend	13
2. VORMISTAMISE ÜLDNÕUDED	14
2.1. Kasutatud kirjandus	14
2.2. Viitamine e. allikate näitamine ja kasutatud allikad	14
2.3. Tabelid, joonised, lisad, valemid ja loetelud	15
3. PRAKTILINE TÖÖ	18
3.1. Mis on praktiline töö	18
3.2. Praktilise töö juhendamine	19
3.3. Töö teostamise etapp	20
3.4. Töö kaitsmise etapp	20
3.5. Praktilise töö kirjalik osa ja praktilise töö vorm ning vormistamine	20

3.6. Praktilise töö esitamine (kaitsmine) ja hindamine	21
3.7. Praktiliste tööde kasutamine	23
3.8. Kokkuvõtteks	23
LISAD	24
Lisa 1. Vormistamise üldnõuded	24
Lisa 2. Tiitellehe näidis	25

SISSEJUHATUS

Vastavalt Orissaare Gümnaasiumi õppekavale on iga põhikooliõpilane kohustatud 8. klassi lõpus koostama ja kaitsma ühe üleminekueksamina loov-, uurimis- või praktilise töö ja samuti peab gümnaasiumilõpetaja hiljemalt 12. klassi lõpus kaitsma lõpetamise tingimusena uurimis- või praktilise töö kooli poolt kehtestatud juhendi järgi.

Käesoleva juhendi eesmärgiks on anda õpilasele ülevaade kirjalikele töödele esitatavatest nõuetest.

Uurimistöö on õpilase või õpilaste poolt õppekava raames ettevalmistatud kirjalik töö. Õpilasuurimus põhjendab probleemivalikut, annab ülevaate uurimuse taustast, püstitab uurimisküsimused, põhjendab meetodi valikut, kajastab andmeid ja tõendusmaterjali kogumist, kirjeldab tulemusi ning esitab tulemuste analüüsi, järeldused ja kokkuvõtte, kasutatud allikate loetelu. Õpilasuurimus on algupärane, objektiivne ja süsteemne ning uurimuse tulemused on tõendatavad, mõtestatud ja selgitatud. Õpilasuurimus kajastab õpilase uurimistulemusi ja seisukohti ning ei piirdu üksnes refereerimisega.

Praktiline töö on õpilase või õpilaste poolt õppekava raames loodud teos, õpilasfirma, tehnoloogiline lahendus, õppematerjal või projekt ja selle kirjalik kokkuvõte. Kirjalik kokkuvõte avab praktilise töö tausta, lähtealused ja eesmärgid ning kirjeldab kontseptuaalset lahendust, töö aktuaalsust, tööprotsessi ja töö tulemust. Kooli õppekavas ei ole piiritletud tööde teemad, õpilane lähtub oma huvidest, milleks töö annab võimaluse süvendatult teemat uurida. Teema valiku eelduseks on koolipoolse juhendaja leidmine ja kokkulepete sõlmimine.

Käesolevas töös esitatud vormistamisnõuetest (Lisa 1) tuleb kinni pidada, lähtudes töö iseloomust. Orissaare Gümnaasiumis kirjutatud uurimistööd kuuluvad Orissaare Gümnaasiumile ja säilitatakse vastavalt õpilastööde säilitamise tingimustele.

1. TÖÖ KOOSTAMINE

1.1. Uurimistöö koostamise eesmärgid

Uurimistöö on õpilase valitud või juhendaja poolt antud teemal käesoleva juhendi nõuetele vastav õpilase kirjutatud uurimusliku suunitlusega teaduslik töö. Töö hindamisel arvestatakse püstitatud sisuliste eesmärkide saavutamist, töö valmimise protsessi ja õpilase esinemist töö kaitsmisel.

Uurimistöös tuleb arusaadavalt välja tuua käsitletava teema teaduslik põhjendus, üldteoreetiline taust, viited senitehtule meil ja mujal, uurimuse probleem, põhieesmärgid ja tööhüpoteesid, uurimismetoodika ja –tulemused, tulemuste üldteoreetiline analüüs ja järeldused. Uurimistöö põhieesmärkideks on:

- erialase teaduskirjanduse ning andmete kogumise ja nendega töötamise kogemuste omandamine;
- korrektse kirjaliku väljendusoskuse (teaduskeeles ja erialase terminoloogia) omandamine;
- töö korrektse (käesoleva juhendi nõudeid järgiva) vormistamisoskuse omandamine.

1.2. Teema valik

Teema valikul tuleb silmas pidada:

- õpilase huvisid ja võimeid;
- võimalusi erialakirjanduse hankimiseks ning andmete kogumiseks;
- teema aktuaalsust ja originaalsust;
- teema konkreetsust ja piiritletust.

Orissaare Gümnaasiumi 11. klassi õpilane valib oma uurimistöö valdkonna ning kontakteerub juhendajaga 11. klassi kevadel. Koostööna valmib lõputöö plaan, mis allkirjastatakse kahepoolsetl.

1.3. Töö kava

Töö algab eesmärgi püstitamisega, millele järgneb ülesannete formuleerimine ja nendele vastava uurimistöö kava koostamine. Töö eesmärk peab olema selgelt sõnastatud. Uurimisülesanded täpsustavad eesmärgi saavutamiseks tehtavate osauuringute sisu. Kava koostamiseks kirjutatakse kõigepealt välja teema raames olulisena tunduvad märksõnad, mis seejärel süstematiseeritakse. Siis sõnastatakse uurimistöö peatükid ning käsitlemist vajavad

alpunktid. Vajadusel tuleb esialgset kava töö käigus kohandada.

1.4. Kirjanduse valik ja läbitöötamine

Tööks vajaliku kirjanduse leidmine, läbitöötamine ja analüüsimine on autori iseseisvaks ülesandeks ja ühtlasi kõigi uurimistööde üks peamisi eesmärke. Uurimiseks valitav kirjandus peab olema mitmekülgne, esindatud peavad olema erinevad autorid ning erineva teadusliku tasemega kirjutised (monograafiad, artiklite kogumikud, ajakirjad jne.). Ajakirjandusartikleid ja õpikuid võib kasutada vaid neis leiduvate seisukohtade ja empiirilise informatsiooni võrdlemiseks teaduslikes allikates leiduvaga. Soovitav on kasutada ka teatmeteoseid ja raamatukogude uudiskirjanduse katalooge, internetis esitatud teadusallikaid ja andmebaase.

Loetu põhjal on soovitatav teha lühikokkuvõtted, mis sisaldavad huvipakkuvaid mõtteavaldusi, tsitaate, definitsioone, probleemiarendusi vm. Kindlasti tuleb neile lisada viide, sest see lihtsustab kirjanduse loetelu koostamist ja allikatele viitamist töös. Lehtedele tuleb jätta ruumi ka oma mõtete jaoks.

Uurimistöös peab olema kasutatud vähemalt kolme erinevat andmeallikat.

1.5. Töö ülesehitus

Sissejuhatuses põhjendab autor probleemi aktuaalsust ja vajalikkust, tuues selgelt välja töö eesmärgi(d), selle/nende saavutamise teed ja võtted ning piiritledes uurimisprobleemid.

Kokkuvõttes peab selguma, kuidas eesmärgid on täidetud, milliseid lahendusvõimalusi püstitatud probleemidele pakuti. Eraldi tuleb välja tuua autori oma osa töös käsitletud probleemide lahendamisel. Töö ülesehituses tuleb vältida liigset liigendamist, aga ka liigendamiseta kirjutamist. Töö osad peavad olema nii sisult kui mahult tasakaalus. Sissejuhatus peaks moodustama 5–10% töö sisulise osa mahust, kokkuvõte sama palju. Gümnaasiumis on uurimistöö mahuks 15 kuni 20 lehekülge koos andmeanalüüsiga, lisaks tulevad veel tiitelleht, sissejuhatus, kokkuvõte, kasutatud kirjandus ning lisad.

Töös on: tiitelleht, sisukord, sissejuhatus (sisaldab teoreetilist ülevaadet, tutvustab meetodikat), sisuline osa (peatükkidena), kokkuvõte + võõrkeelne kokkuvõte, kasutatud kirjandus, lisad (vajadusel).

1.6. Sissejuhatus

Sissejuhatus ülesanded:

- põhjendab teema valikut sisulise argumentatsiooniga, mitte kolmanda isiku arvamusele apelleerimisega;

- piiritleb töö eesmärgi (mida soovitakse tõestada või ümber lükata, millisele probleemile otsitakse lahendust või küsimusele vastust, mis on selles valdkonnas varem tehtud);
- piiritleb uurimisülesanded;
- selgitab töö ülesehitust;
- tutvustab lühidalt kasutatavaid andmeid ja meetodikaid;
- mainib peamisi kirjandusallikaid (soovituslik).

Sissejuhatuses võib tähelepanu juhtida töö koostamisel ilmnenu asjaoludele, mille teadmine aitab lugejal töö sisu paremini mõista. Sissejuhatuses ei lahendata püstitatud ülesandeid, sinna ei kuhjata arve, ei tooda välja teema valikut mõjutanud isiklike motiive.

1.7. Sisuline osa

Töö sisulises osas käsitletakse lahendusteid sissejuhatuses püstitatud eesmärgi saavutamiseks ja sõnastatud probleemide lahendamiseks. Soovitatav on probleemide käsitlemisel liikuda üldisemalt konkreetsele, s. t. kogutud andmete analüüsile. Tuleb silmas pidada, et oleks kasutatud nii teoreetilist kui ka empiirilist analüüsi. Kui uurimuses keskendutakse empiirilisele analüüsile, tuleb esitada ka probleemi teoreetiline (lühik)käsitlus. Sellistes töödes tuleb andmete töötlemisel kasutada statistilist andmetöötlust. Uurimuses ei pea ära tooma kasutatud meetodite kirjeldusi, küll aga tuleb esitada tulemuste korrektne tõlgendus. Täpselt tuleb viidata kasutatavatele andmetöötlusprogrammidele (pakettidele). On oluline, et probleemi käsitlemisel ei piirduks vaid ühe autori seisukohtade refereerimisega, lauskriitika või ülistamisega, vaid leitaks argumendile ka vastuargumente ning analüüsitaks, kas näilise positiivsuse kõrval ei leidu ka negatiivseid külgi.

Uurimistöö on soovitatav üles ehitada kolmest peatükist koosnevana:

- 1) mida teised on teinud,
- 2) mida mina tegin,
- 3) minu ja teiste tehtu võrdlus ja järeldused.

On mõeldavad probleemist ja eesmärgist tulenevad teistsugused tööde ülesehitused.

1.8. Kokkuvõte

Kokkuvõttes:

- esitatakse vastused sissejuhatuses tõstatatud küsimustele;
- näidatakse püstitatud ülesannete lahendusvõimalused ja saadud tulemused.

Kokkuvõtte peamisteks ülesanneteks on:

- esitada töö sisulises osas saadud peamised tulemused, järeldused, hinnangud, ettepanekud jne;
- tuua välja töös tehtud järelduste ja ettepanekute kasutamise võimalused ja edasiarendamise suunad ning edaspidist lahendamist vajavad probleemid.

Kokkuvõttes ei püstitata uusi probleeme, ei esitata seisukohti ega järeldusi, mida töö varasemates osades pole käsitletud. Kokkuvõtte ei ole töö eelnevate osade tekstilõikude kogum. Kokkuvõttes ei viidata kirjandusallikatele ega esitata teistelt autoritelt pärinevaid seisukohti ja järeldusi.

1.9. Summary ehk võõrkeelne kokkuvõtte

Võõrkeelses kokkuvõttes antakse lühiülevaade tööst: kirjeldatakse töö ülesehitust, meetodit, eesmärke ja hüpoteesi, kui see töös on välja toodud, ja antakse väike tagasiside tulemustest ning järeldustest.

1.10. Töö keel

Uurimistöö keel on rangelt teaduslik. Släng, ajakirjanduslikud, populistlikud, käibe- ja ka poetilised fraasid on uurimistöös sobimatud. Samuti tuleb vältida emotsionaalsete omadussõnade tarvitamist nähtuste või protsesside iseloomustamisel (näiteks: “tegin küsitluse metsiku kiirusega” vm). Tuleb vältida võõrkeelte liigset mõju eestikeelsele tekstile. Tõlkides peab silmas pidama eesti keele lausestruktuuri erinevust võõrkeelsete lausete struktuurist. Juhul, kui võõrkeelsele terminile sobivat eestikeelset vastet leida ei õnnestu või kaheldakse oma valikus, on soovitatav eestikeelse vaste järel sulgudes lisada ka vastav võõrkeelne termin. Kui töös kasutatakse üle paarikümne vähetuntud termini, lühendi või sümboli ning igauks esineb mitmel korral, siis on soovitatav koostada kasutatavatest lühenditest ja tähistest loetelu. Kõikidest kasutusele võetud terminitest ja sümbolitest tuleb kogu töö ulatuses kinni pidada. Kui varem kasutatud terminit peetakse sobimatuks ja pakutakse välja uus, tuleb seda argumenteeritult põhjendada. Võõrkeelsed terminid, mida kirjutatakse ja hääldatakse võõrkeelsetena, tuleb trükkida kursiivis.

1.11. Lühendite kasutamine

Enne lühendi kasutamist tuleb see defineerida täieliku kirja pildi kaudu. Näiteks: sisemajanduse koguprodukt (SKP). Teine võimalus on esitada koondloend koos vastavate määratlustega sisukorra järel, millele iga lühendi korral viidatakse. Erandiks on üldlevinud lühendid (näiteks: USA, NATO jt.). Pealkirjades üldjuhul lühendeid ei kasutata. Kõikidest

kasutusele võetud lühenditest tuleb kogu töö ulatuses kinni pidada.

Kõneviis ja -vorm peab olema ühtne kogu töö ulatuses, Orissaare Gümnaasiumis kasutatakse mina-vormi.

Arvude esitamine tekstis. Ühekohalised arvud tuleb kirjutada sõnadega, ülejäänud arvud numbritena. Näiteks: kaks päeva, 230 ettevõtet. Kui ühekohalisele arvule järgneb mõõtühik või tähis, siis kirjutatakse ta numbriga. Käändelõppe arvudele harilikult ei lisata. Järgarvu järel pannakse punkt. Aastad tuleks märkida arvuliselt, mitte “möödunud aastal” või “sel aastal”. Suurte arvude korral on soovitatav märkida arv numbritena ja suurusjärg sõnadega. Näiteks: 1,72 milj elanikku või 121,3 tuh kr. Lauset alustatakse sõnaga.

Kirjavigade vältimine. Autor peab oma teksti korduvalt kontrollima. Tuleb kasutada ka võõra lugeja abi, sest kõiki oma vigu autor tavaliselt ise ei märka.

1.12. Uurimuse loogika

Uurimus on uurimistööle eelnev etapp, mida käsitletakse kui uuringut/küsitlust ja/või selle analüüsi. Uurimistöö on tööprotsess ning lõpuks kaante vahel olev töö.

Uurimuse loogika võib üldjoontes toetuda järgmistele väidetele:

- uurimus viiakse läbi mingi teadusliku probleemi (s. o. lahendust nõudva küsimuse) lahendamiseks;
- lahendus tugineb teaduslikul oletusel ehk hüpoteesil;
- püstitatud hüpoteesi kehtivuse kontrollimiseks viiakse läbi uuring, milleks koostatakse uurimisküsimuste ja uuritavate jaoks kohane meetodika ja protseduur;
- uuringuga saadud tulemusi analüüsitakse püstitatud hüpoteesist või uurimisülesannetest lähtudes;
- analüüsitakse uurimistulemuste praktikasse rakendamise võimalusi;
- analüüsi tulemustest tuletatakse uued probleemid ja hüpoteesid.

Seega on uurimuse kriitilisteks momentideks uurimuse probleem, meetod ja tulemused.

On oluline, et esitatud töö oleks sisuline tervik, mille loogiliseks lähtekohaks on probleemiseade, millele uuring tugineb.

1.13. Probleem ja probleemiseade

Probleemi püstitamise etapid on:

- probleemi formuleerimine – keskse küsimuse sõnastamine, probleemi aluseks oleva vastuolu sõnastamine, oodatava tulemuse esialgne piiritlemine;

- probleemi ülesehitamine – probleemi liigendamine küsimusteks ja nende järjestamine, uurimisaine piiritlemine;
- probleemi põhjendamine (seosed teiste probleemidega, võimalike vastuväidete analüüs);
- probleemi tähistamine e vajaliku mõisteaparatuuri määratlemine või loomine;
- probleemi hindamine – probleemi lahendustingimuste ja meetodite analüüs ja hindamine.

Probleemi võimalik lahendus tugineb teaduslikul oletusel ehk hüpoteesil. Teatud tüüpi tööd ei nõua otseselt probleemi formuleerimist hüpoteesina, vaid sõnastatakse töö iseloomust lähtuvalt üldiselt.

Hüpoteesi saab iseloomustada järgmiselt:

- hüpotees on faktidel ja seadustel rajanev tõestamata teaduslik oletus, aga mitte tõde;
- probleemi üks võimalikke lahendusi on hüpotees, milles sisalduv oletus on probleemis püstitatud küsimuse vastus;
- hüpoteesid võimaldavad fakte loogiliselt organiseerida ja saada uusi teadmisi, mis käivad kaasas nii hüpoteeside tõestamise kui kummutamisega;
- hüpotees peab olema võimalikult lihtne, kontrollitav ja tal peab olema hea üldistusvõime.

1.14. Meetod

Teaduslikkuse üheks olulisemaks tunnuseks on uue teadmise saamise spetsiifiline viis ehk meetod. On oluline, et meetodi valik ja väljatöötamine oleks igati põhjendatud. Seega sõltub empiiriline uuring uurimisküsimustele ja uuritavatele probleemidele kohasest meetodist.

Uurimistöö meetod valitakse 11. klassi lõpuks.

1.15. Tulemused

Igasuguse uurimuse eesmärgiks on saada vastus probleemiseades esitatud teoreetilistele ja praktilistele küsimustele. Tulemuste analüüsis on oluline statistilise andmetöötluse meetodite valdamine. Tähtsaks tuleb pidada tulemuste tõlgendamist, mis saab tugineda juba probleemiseades väljendatud paradigmale ja teooriale.

1.16. Uurimustele esitatavad sisulised nõuded

Teadustöödele kehtivad üldtunnustatud kriteeriumid: uudsus, aktuaalsus, objektiivsus, tõestatavus, tulemuste kontrollitavus, täpsus, süsteemsus, selgus, kriitilisus, selektiivsus,

minimaalsus.

Uudsus ja aktuaalsus tähendab, et töö peab sisaldama midagi uut ja esmakordset, mida varasemates töödes pole esitatud. Autor peab käsitletavasse teemasse suhtuma erapooletult, objektiivselt, tegema järeldusi vastavalt kogutud andmestikule ja mitte laskma end mõjutada üldlevinud arusaamadest, kui need pole kooskõlas saadud tulemustega.

Tõestatavus. Kõik esitatud väited peavad olema argumenteeritud ja toetuma faktidele. Isiklike arvamusi ei saa esitada teaduslike väidetena.

Kontrollitavus. Arvutus- ja arutluskäigud tuleb esitada sellisel kujul, mis võimaldab töö lugejal saadud tulemusi kontrollida. Teiste autorite seisukohad peavad olema täpselt viidatud, neid peab saama vajaduse korral algallikatest leida.

Täpsus. Nõutav on nii terminoloogiline täpsus, arutluse loogiline, selge ja ühetähenduslik esitus kui ka andmete ja arvutuste täpsus.

Süsteemsus. Teaduslikuks saab pidada ainult niisugust käsitlust, milles eri väited ja argumendid on ühendatud süsteemiks (vastuoludeta tervikuks).

Selgus. Töö tuleb üles ehitada ja kirja panna nii, et sisu oleks üheselt mõistetav. Mõisted tuleb defineerida ning kasutada neid alati samas tähenduses. Hoiduda uute terminite väljamõtlemisest seal, kus need on juba olemas. Selgus tähendab ka ülesehituse otstarbekust, arutluse loogilisust ja ratsionaalsust, sõnastuse täpsust ja selgust.

Kriitilisus. Olemasolevaid seisukohti tuleb vaadelda kriitiliselt, sest nende hulgas võib olla tõestamata või puudulikult tõestatud väiteid, oletusi jne. Ka enda seisukohtade suhtes peab olema kriitiline („tundub” ja „arvan” ei ole teaduslikud argumendid).

Selektiivsus tähendab nõuet valida valdkonnaga seotud erinevate probleemide, andmete, meetodite seast niisugused, mis viivad kõige lühemat teed pidi tulemuseni.

1.17. Eetilised nõuded uurimistööle

Teaduslikus uurimistöös tuleb järgida uurimuste vastavust eetikanõuetele. **Algallikale viitamata ei tohi kasutada teiste autorite andmeid, tekste ja tsitaate.**

Plagieeritud töid ei lubata kaitsmisele, kui aga plagieerimine avastatakse pärast töö kaitsmist, siis kaitsmise tulemus tühistatakse. Teise uuringu raames kogutud andmete kasutamisel oma töös peab olema luba andmete valdajalt/kaasautori(te)lt. Tuleb tagada, et uuring ei põhjustaks selles osalejatele vaimset, füüsilist, kõlblist või materiaalselt kahju. Igal uuritaval on õigus uuringus mitte osaleda või katkestada osalemine suvalisel etapil. Uuringus osalejate

anonüümsus peab olema tagatud, isikuandmete, fotode, videosalvestuste, joonistuste jms materjali avaldamiseks peab olema vastava isiku nõusolek.

Uurimistöö on õpilase iseseisev töö. Juhendaja aitab teema valikul, uurimisplaani koostamisel, soovitab kirjandust, jälgib töö vastavust sisulistele ja vormilistele nõuetele. Tööde juhendajateks on Orissaare Gümnaasiumi õpetajad. Välisjuhendaja tohib olla kaasjuhendaja, kuid oma kooli juhendaja peab olema.

Juhendamine algab juhendaja ja õpilase kokkuleppest. Õpetajal on õigus keelduda õpilase valitud teemat juhendamast, kui õpetaja ei ole antud valdkonnas asjatundja või õpilane ei ole suuteline teema kohta uurimisküsimusi formuleerima või õpetaja näeb, et õpilase pakutav teema võimaldab vaid referatiivset käsitlust, kui õpilane keeldub õpetaja soovitatavast teemast või õpilane ei pea kinni töö valmimise protsessi tähtaegadest jms. **Õpilasel on õigus konsultatsioonile 15 akadeemilise tunni ulatuses** (selle hulka kuulub ka töö läbilugemiseks kuluv aeg). Juhendaja ja õpilane võivad kokkuleppel konsultatsioonide määra suurendada või vähendada. Juhendaja hindab kaitsmisele lubatud töö valmimise protsessi.

1.18. Uurimistööde kaitsmine

Orissaare Gümnaasiumi õpilane kaitseb oma uurimistöö gümnaasiumiastmes 12. klassi lõputööna selleks määratud ajal. Kaitsmise aeg ja koht avalikustatakse vähemalt kaks nädalat enne kaitsmist ning teatakse vastava klassi õpilastele klassijuhataja poolt e-kooli kaudu. Töö valmimistähtaeg on kaks nädalat enne kaitsmist. Kaitsmisele pääsevad tööd, millel on juhendaja allkiri töö lõpus. Töö kaitsmine võib olla sõltuvalt õpilase soovist avalik või kinnine. Kinnise kaitsmise korral esitavad retsensendid ning juhendaja vastavad blanketid, töö hinne kujuneb nende põhjal. Kinnisel kaitsmisel osalenud tööd ei saa hinnata hindegas „5” või „kiitust vääriv”, sest õpilane on teadlikult, kuid põhejndatult loobunud ühest töö kohustuslikust osast.

Avalik töö kaitsmine toimub 7-minutilise suulise ettekandena, mida on soovitav illustreerida näitliku abimaterjaliga. Õpilane selgitab lühidalt töö eesmärgi, põhjendab uurimisobjekti valikut, toob välja tulemused, üldistused, järeldused.

Töö kaitsmine algab esitleja pöördumisega komisjoni ja kuulajate poole, millele järgneb:

- töö sisuline tutvustus;
- retsensiooni(de) esitamine;
- autori vastus retsensioonile;
- diskussioon (küsimused komisjoni liikmetelt ja kuulajatelt, autori vastused);

- juhendaja arvamus;
- autori lõppsõna.

Kaitsmistulemus tühistatakse, kui selgub, et

- kaitsmisel on rikutud kehtivaid eeskirju või juhendeid;
- kaitsstud lõputöö on plagiaat või lõputöös esitatud andmed on võltsitud.

Kolme päeva jooksul võib õpilane vaidlustada kaitsmisprotseduuriga seotud küsimused, esitades direktorile kirjaliku apellatsioonikaebuse.

1.19. Uurimustööde hindamisjuhend

Hindamisel lähtutakse järgmistest kriteeriumidest:

- uuritava probleemi uudsus ja aktuaalsus, tema teoreetiline ja praktiline tähendus ning probleemiseade põhjendatus;
- sisu vastavus teemale ja pealkirjale, püstitatud eesmärkidele ning ülesannetele;
- autori omapoolne intellektuaalne panus;
- töö ülesehituse terviklikkus ja selle osade omavaheline seotus, ülesehituse loogilisus ja liigenduse otstarbekus;
- teemale vastava kirjanduse ja teoreetiliste käsitluste tundmine, materjali läbitöötatus ja selle süstemaatiline, selge ja loogiline esitus;
- kasutatud meetodite valiku põhjendatus ja valdamine;
- andmete esinduslikkus ja kontrollitavus, andmeanalüüsi kvaliteet;
- töö vormistuslik külg;
- töö keeleline (grammatiline, ortograafiline ja terminoloogiline) tase;
- argumentatsiooni veenvus, järelduste ja ettepanekute põhjendatus;
- töös kirjeldatud seisukohtade esitamine ja argumenteerimine ning küsimustele vastamine avaliku kaitsmise käigus;
- töös käsitletava illustratiivsus.

Selle juhendi alusel täidab retsensent retsensiooniblanketi.

Hindamisjuhend võimaldab õpilastele täpsema tagasiside andmist komisjoni poolt. Lõpliku hinnangu annab komisjon pärast arutelu hindamisjuhendi põhjal.

Kui töös esineb antud hindamisjuhendist lähtuvalt viga, siis vähendavad hindajad ehk retsensendid punkte, võttes aluseks süsteemi „üks selgelt esitatud viga, ühest lähtekohast = ühe punkti kaotus” antud valdkonnas. Kui antud teema juures on täheldatav mitu viga, siis vastavalt iga viga = üks punkt.

2. VORMISTAMISE ÜLDNÕUDED

Kõik Orissaare Gümnaasiumis kirjutatud uurimistööd vormistatakse vastavalt selle peatüki nõuetele.

Töö osade järjestus on järgmine:

Tiitelleht

Sisukord

Sissejuhatus

Sisuline osa

Kokkuvõte

Summary

Kasutatud kirjandus (Lisad)

(Lühendid)

Lühendid tuuakse eraldi välja vaid siis, kui töös esinevate vähetuntud lühendite rohkus võib muuta töö raskesti jälgitavaks ja mõistetavaks. Lühendite ja sümbolite loetelu koos selgitustega esitatakse tähestikulises järjekorras.

2.1. Kasutatud kirjandus

Ühtki uurimust pole võimalik läbi viia lisamaterjale kasutamata. Kasutada saab ajalooürikuid, kirju, fotosid, raamatuid, meediaväljaandeid, filme, katsete tulemusi, vaatlusandmeid, intervjuusid, ankeetküsitluste vastuseid, mälestusi jne. Uurimistöö omab teaduslikku väärtust vaid siis, kui selles esitatut on võimalik kontrollida. Seepärast kuulubki uurimistöö juurde kasutatud materjali loetelu pealkirjaga "Kasutatud kirjandus".

Materjalid kantakse loetelusse kindlate skeemide kohaselt. Pealkirjades lühendeid ja jutumärke ei kasutata.

2.2. Viitamine e. allikate näitamine ja kasutatud allikad

Viide tuleb lisada igale lõigule või lausele, fotole, tabelile mis ei ole töö autori enda kirjutatud või välja mõeldud või mille formuleerimisel kasutate teise autori mõtteid ja ideid. Viidata ei ole vaja üldtuntud seisukohtadele. Viitamine on vajalik ka selleks, et lugeja saaks vajaduse korral kirjapandut allikate järgi kontrollida. Lõigule viitamisel pannakse viide peale punkti; lausele viitamisel lisatakse viide lause lõppu, enne punkti või lause keskele.

Viitamise põhireegel: viitamissüsteem peab kogu uurimistöö ulatuses olema ühtne. Kõik kasutatud allikad peavad leiduma viidetes. Niisamuti peavad kõik kasutatud kirjanduse

loetelus olevad allikad olema viidetes märgitud.

Üldjoontes saab viidata kahel erineval viisil.

1. Nimi-aasta viitamine – tekstisisene viide on sulgudes kasutatud allika autori perekonnanimi ja teose väljaandmise aasta – (Tamm, 2017), kasutatud allikad loetletakse materjali lõpus tähestikulises järjekorras autori perekonnanime järgi.

2. Numbriline viitamine – tekstisisene viide on nurksulgudes number – [2] – ning kasutatud allikad on esitatud nummerdatult nende esmakordse esinemise järjekorras.

Kõige tuntumad on APA ja MLA viitamisstiilid. APA viitamisreeglid tuginevad autor-aasta süsteemile. See tähendab, et tekstisiselt märgitakse ära kasutatud allika autori perekonnanimi ja selle loomise aasta.

Tekstisest viidete vormistamine APA stiilis <https://sisu.ut.ee/viitamiseabc/apa-viitamisstiil>

Kasutatud allikate loetelu vormistamine APA stiilis <https://sisu.ut.ee/viitamiseabc/kasutatud-allikate-loetelu>

[APA7 stiili lühikokkuvõte](#)

2.3. Tabelid, joonised, lisad, valemid ja loetelud

2.3.1. Tabelid

Tabelid nummerdatakse araabia numbritena kogu töö ulatuses. Tabeli pealkiri paigutatakse tabeli kohale, joonise pealkiri paigutatakse joonise alla. Tabelid peavad kandma võimalikult täpset ja lühikest pealkirja. Pealkiri (v.a. mõõtühik) trükitakse paksus kirjas ja paigutatakse vasakule. Kui kõigi tabelis toodud andmete kohta saab kasutada ühesugust mõõtühikut, siis tuuakse see ära pealkirja järel sulgudes tavalises kirjas. Mitme mõõtühiku kasutamisel esitatakse need vastavate veergude või ridade nimetuste juures ilma sulgudeta, eraldades nad eelnevast tekstist komaga. Andmed tabelis tuleb esitada kirjasuurusega 11 punkti ja paigutada vasakule. Kõigil tabeli veergudel peab olema nimetus, ka esiveerul. Veergude pealkirjastamisel tuleb vältida üldisi sõnu nagu “nimetus”, “liik” jt. Tavaliselt veerge ei nummerdata (nummerdata tuleb, kui töö tekstis viidatakse tabeli teatud veergudele; tabel jätkub järgmisel leheküljel, kus ei korrata tabeli pead jms). Veergude nummerdamisel võib arvandmeteta veerud tähistada suurtähtedega (A, B jne.), ülejäänud veerud aga nummerdada. Tabelites esitatud andmed tuleb siduda töö tekstiga, kasutades viitamist. Tabel paigutatakse seda selgitava tekstiosa lõppu. Mahukamad tabelid tuuakse lisades.

2.3.2. Joonised

Jooniste lisamise põhiline märksõna on ühtne stiil. Joonis peab asetsema töös vasakule joondatuna. Joonise suurus peaks olema paras (optimaalne). Joonised on kõik töös leiduvad illustatsioonid (diagrammid, graafikud, joonistused, geograafilised kaardid, skeemid või fotod). Igal joonisel peab olema allkiri (paigutatakse vasakule). Kõik joonised nummerdatakse sarnaselt tabelitega. Järjekorranumber kirjutatakse allkirja ette ja eraldatakse sellest punktiga (Joonis 3. Joonise allkiri). Joonisele kantavate tähiste, arvude ja teksti suurus on 11 punkti. Igale joonisele peab töö tekstis viitama. Joonis paikneb seda selgitava tekstiosa lõpus (väike joonis) või on ära toodud lisana töö lõpus. Kui joonis pole autori koostatud, siis tuleb märkida selle allikas.

2.3.3. Lisad

Tekstiga väheseotud materjal paigutatakse lisana töö lõppu, kasutatud materjali loetelu järele. Erineva sisuga materjal vormistatakse erinevate lisadena. Igale lisale antakse pealkiri ja number. Töö tekstis peab lisadele viitama. Lisadena esitatakse näiteks ankeetküsitluse vorm ja vastatud ankeedid, kui neid liiga palju pole; andmemassiivid ja nende statistilise töötuse tulemused tabelina; graafikud ja diagrammid, kui neid on palju; kaardid ja plaanid, mõõtmis- ja vaatlusprotokollid; kirjad, intervjuude tekstid, memuaarid. Andmetabeleid ei pea esitama lisaks diagrammile, kui viimastel on juures arväärtused.

2.3.4. Valemid

Valemid eraldatakse muust tekstist üldistele eesti keele reeglitele vastavate kirjavahemärkidega. Märgid, arvud ja tähed tuleb paigutada valemis korrektselt ning kooskõlas valemi sisuga. Valemite vormistamiseks tuleb kasutada valemiredaktorit. Kogu töö ulatuses tuleb järgida valemite ühtset kirjutusviisi (kirja suurus 12 punkti). Vältima peab definitsioonide esitamist valemi kujul. Üksikud sümbolid ning lihtsad matemaatilised avaldised esitatakse reeglina teksti sees omaette reale viimata. Võrdust ja võrratust väljendavad avaldised esitatakse omaette real. Kui töös on mitu valemit, tuleb need nummerdada (number paigutatakse valemiga samale reale paremale sulgudesse). Mõõtühikuid esitatakse valemites kasutatud sümbolite seletustes. Sümbolite seletus algab sõnaga “kus”, millele ei järgne koolonit. Seletused kirjutatakse üksteise alla.

2.3.5. Loetelud

Loetelu punktid, mis koosnevad üksikutest sõnadest või lühikestest fraasidest, kirjutatakse üksteise järele ning eraldatakse komaga. Kui kasvõi üks loetelu punktidest sisaldab koma(sid), tuleb eraldusmärgina kasutada semikoolonit. Järjekorda märgitakse

ümarsulgudega varustatud numbritega või tähtedega. Kui loetelu punktideks on üksikud laused, siis võib need kirjutada üksteise järele või alustada iga lauset uuest reast. Numbri või tähe järel on ümarsulg, alustatakse väiketähega ja laused eraldatakse üksteisest semikooloniga. Kui kasvõi üks loetelu punktidest koosneb mitmest lausest, siis asendatakse sulg järjekorranumbri järel punktiga. Kui loetelu punkt sisaldab omakorda loetelu, siis tähistatakse üldisema loetelu punktide järjekorda kindlasti numbritega, alluva loetelu punkte aga tähtedega (koos suluga).

Nummerdamist kasutatakse siis, kui on oluline loetelu punktide järjekord või arv, kui töös mõnele neist viidatakse või kui loetelu punktid koosnevad mitmest lausest. Muudel juhtudel võib numbrid või tähed ära jätta või asendada need mõttekriipsu vm tähistusega. Tuleb meeles pidada, et erinevalt vormistatud loetelud annavad edasi erinevat sisu, ning jälgida, et kirjavihemärgid ei oleks vastuolus eesti keele grammatika reeglitega. Loetelu igal tasandil peab olema minimaalselt kaks alapunkti. Ühe töö ulatuses tuleb kasutada ühtset loetelude esitust ning vältida liigset erinevate stiilide kasutamist.

3. PRAKTILINE TÖÖ

Lähtudes riikliku õppekava (RÕK 2011) nõuetest, on gümnaasiumi lõpetamiseks õpilasel, lisaks eksamitele, kohustuslik sooritada uurimis- või praktiline töö. Mõlemad tööd õppeülesandena lähtuvad otseselt esimesest gümnaasiumihariduse alusväärtusest:

Gümnaasiumihariduses toetatakse võrdsel määral õpilase vaimset, füüsilist, kõlbelist, sotsiaalset ja emotsionaalset arengut ning tema individuaalsetest eripäradest ja isiklikest huvidest tulenevate haridusvajaduste rahuldamist. Gümnaasium loob igale õpilasele võimalused tema võimete maksimaalseks arenguks õpilase eelistusi arvestades, loovaks eneseteostuseks, teaduspõhise maailmapildi kinnistumiseks ning emotsionaalse, sotsiaalse ja kõlbelise küpsuse saavutamiseks. (RÕK 2. ptk, üldosa 1. jagu §2 (1))

Praktilise töö olulisemateks eesmärkideks on

- individuaalne lähenemine õpilasele,
- õpimotivatsiooni suurendamine,
- eneseteostuse toetamine,
- ettevõtlikkuse tähtsustamine.

3.1. Mis on praktiline töö

Praktilise töö eesmärk on väärtustada õpilase individuaalseid teadmisi, oskusi ja huve ning luua väljund loominguks eneseteostuseks. Juhendaja ülesandeks on õpilase ideid, soove ja võimeid arvesse võttes aidata tal leida sobiv ning teostatav praktiline töö. On oluline, et praktiline töö oleks õpilast arendav ning väärtuseks ka teistele. Praktilise töö korraldus on seotud kooli õppesuunaga. Praktiline töö tehakse individuaalselt või meeskonnatöena, kaasates otsustusprotsessi õpilased ja juhendavad õpetajad. Praktiline töö koosneb kirjalikust osast (näiteks praktilise töö teostamise protsess) ja praktilisest tööst (näiteks omaloominguline teos).

Gümnaasiumi lõpetamiseks sooritatav praktiline töö on terviklik ja juhendatud protsess, nn projekt, mis koosneb kolmest põhietapist:

- ettevalmistus (ideede ja taustainfo kogumine, koondamine ning analüüsimine, samuti selle vormistamine ning tööplaani koostamine);
- praktilise töö teostamine koos teoreetilise osa koostamisega kavandatud plaani järgi, mida vajadusel töö käigus muudetakse;
- töö kaitsmine. Õpilane esitab komisjonile praktilise töö ning sellega seotud teoreetilise

osa või õpimapi, mis sisaldab protsessi kirjeldust, töö teostamise analüüsi ning hinnangut lõpptulemusele. Kaitsmisel teeb õpilane töö teostamise protsessist ja lõpptulemusest verbaalse kokkuvõtte. Töö valmimistähtaeg on kaks nädalat enne kaitsmist.

Praktilise töö võib liigitada järgmistesse valdkondadesse:

Loomingulised tööd: etenduse lavastamine; kontserdikava ettevalmistamine ja selle esitamine; kirjandus- või kunstiteose, filmi, heliplaadi vm loomine.

Üritused: konverentsi, konkursi, õppekäigu vm korraldamine ja läbiviimine.

Õppematerjalid: eksami/olümpiaadi kordamisülesannete kogumiku koostamine; veebipõhise õppekeskkonna loomine; õppevahendite valmistamine (muusikainstrumendid, geomeetriliste kujundite mudelite komplekt, näitlikud tabelid jm).

Õpilasfirma. Toote või teenuse idee leidmine, äriplaani koostamine, õpilasfirma loomine, tegutsemine ja juhtimine; toote müük või teenuse osutamine; raamatupidamine; õpilasfirma lõpetamine, lõpparuande koostamine; õpilasfirma esitlus hindamiskomisjonile.

3.2. Praktilise töö juhendamine

Esimeseks probleemiks on töö mahu ning iseloomu kindlaks määramine – millisest hetkest võib praktilist õppeülesannet pidada lõpueksami vääriliseks. Loomulikult ei ole selleks muuseumikülastuse organiseerimine, kus õpilase ülesandeks jääb vaid aja broneerimiseks tehtav telefonikõne. Õpilane saab temalt oodatavast paremini aimu, kui iga õpetaja toob kursuse alguses mõned näited, kuidas ta oma valdkonnas praktilisi töid ette kujutab.

Esmalt võiks rääkida õppevahenditest, mis õppetööd lihtsamaks muudaksid (ülesannete kogumikud, isiklik ainealane veebileht vms). Korraldusliku praktilise töö saab siduda kooli traditsioonidega (aktused, kontserdid, luuleõhtud, spordi- ja lauluvõistlused), mis lühendab ideede otsimise perioodi, kuid teeb ühtlasi ülesande raskemaks, kui õpilastel on piisavat ambitsiooni kujundada üritus omanäoliseks ning meeldejäävaks.

Mahukamate projektide teostamine võib toimuda ka rühmatööna, kuid sellisel juhul peab iga õpilane panustama nii praktilise kui ka kirjaliku osa valmimisse ning viimases tuleb iga õpilase individuaalne panus selgelt välja tuua. Tehes näiteks dokumentaalfilmi kodukohast,

tuleks määrata iga meeskonnaliikme vastutusala: üks õpilane hoolitseb stsenaariumi kirjutamise, teine lavastamise, kolmas tehnilise poole eest jne. Mõned ideed võivad välja areneda kaasõpilaste töödest ning olla nende „jätkuprojektideks“, näiteks võtab õpilasfirma turustada ühe õpilase poolt koostatud heliplaadi.

Kui on selgeks tehtud, milleni tahetakse protsessi lõpuks jõuda, järgneb töö planeerimise etapp. Juhendaja peaks nõudma esialgsele kavandile või lahendusele alternatiivi(de) otsimist, et õpilane õpiks oma ideedesse kriitiliselt suhtuma.

Seejärel on vajalik kokku leppida tööplaani – jagada protsess alaülesanneteks ning määrata igaühe täitmiseks kindel tähtaeg. Kui õpilane teadvustab, et komisjon hindab lisaks lõpptulemusele ka protsessi kulgu, võib loota, et praktilise tööga ei alustada vahetult enne kaitsmist.

3.3. Töö teostamise etapp

Kuigi professionaalsel juhendajal peab olema juhendatavast rohkem teadmisi ja oskusi, ei tohiks karta ka valdkonda, milles praktilised kogemused puuduvad, või olukorda, kus õpetaja õpib ja kogeb midagi uut koos õpilasega. Kunstiõpetaja ei ole õppinud skulptoriks, aga ta on suuteline aidata õpilasel, kes otsustab skulptuuri valmistada, oma kunsti mõtestada. Muusikaõpetaja pädevusse ei kuulu näiteks kandle ehitamine, aga seda õpilasega paralleelselt tehes valmib koolile üks täiendav instrument ning õpetaja ja õpilase vahel toimub vastastikune kogemuste vahetamine.

Praktilise töö teostamise käigus peab paralleelselt valmima ka kirjalik/teoreetiline osa, mis aitab õpilasel oma tegevust paremini mõtestada, ühtlasi saab juhendaja selle abil pideva ülevaate töö edenemisest.

3.4. Töö kaitsmise etapp

Kaitsmise täpne kord ning kirjaliku töö minimaalne maht sätestatakse Orissaare Gümnaasiumi uurimustöö koostamise juhendis, samas tuleb alati arvestada konkreetse projekti eripäradega. Juhendaja jälgib, et töö kirjaliku kokkuvõtte ning suulise kaitsekõne põhjal saab komisjon ülevaate nii tööprotsessist kui ka lõpptulemusest.

3.5. Praktilise töö kirjalik osa ja praktilise töö vorm ning vormistamine

Aluseks tuleb võtta Orissaare Gümnaasiumi uurimustöö vormistamise juhend.

Kirjaliku/teoreetilise töö komponendid:

Sissejuhatus ehk põhjendus. Võrreldav probleemi püstitamisega uurimistöös: töö valiku põhjendus ning eesmärgid, milleni soovitakse jõuda ja miks. Lisatakse lühiülevaade eelnevatest analoogilistest töödest.

Ideekavandid, visandid vms. Võiks olla vähemalt kolm erinevat kavandit – see sunnib õpilast süstemaatiliselt töötama, mitte ainsana pähetulnud mõtet kohe teostama, ühtlasi õpetab oma ideed analüüsima erineva vaatenurga alt.

Töö käik koosneb tööplaanist ning selle hilisemast analüüsist, samuti tööprotsessi lühikirjeldusest (võib olla illustreeritud ka fotode või lühifilmiga).

Digitaalne portfoolio valmis objektist erinevate kaadrite, vaatenurkade ja variantidega – võimaldab õpilasel tutvustada oma loomingut sisseastumiseksamitel, töövestlustel või mujal.

Esitlus tööprotsessist ja valmis teosest, mille abil esitatakse kaitsekõne.

Projektidele, mida finantseerivad lisaks õpilasele ka muud osapooled (näiteks kaasõpilased, kool või kohalik omavalitsus), tuleb lisada eelarve ning aruanne raha kasutamise kohta.

Kogu tööprotsessile annab lisaväärtuse tehtud töö kajastamine ning eksponeerimine ajalehes, almanahhis, stendidel või mujal avalikus ruumis nii kooli piirides kui miks mitte ka laiemalt.

3.6. Praktilise töö esitamine (kaitsmine) ja hindamine

Retsensent tutvub praktilise töö kirjaliku osaga ja praktilise tööga vähemalt kaks nädalat enne kaitsmist. Retsensendid määratakse kooli poolt vähemalt kuu aega enne praktilise töö kaitsmise tähtaega. Määratud tähtajaks esitatakse praktiline töö koos kirjaliku osaga hindamiseks komisjonile, kuhu kuuluvad kooli juhtkonna liikmed ja aineõpetajad (vähemalt kolmeliikmeline komisjon). Komisjon kinnitatakse kooli poolt direktori käskkirjaga. Praktilise töö esitamisel ja kaitsmisel osalevad õpilasi õpetanud ja juhendanud aineõpetajad.

Nõuetekohaselt vormistatud praktilist tööd kaitseb selle teostanud õpilane või õpilased. Praktilise töö komisjonile esitamise (kaitsmise) aluseks on praktilise töö valmimise protsessi eelkontrolli läbimine. Eelkontroll toimub üks nädal enne kindlaks määratud kaitsmise kuupäeva ja selle teostab aineõpetaja, kes juhendab õpilas(t)e praktilist tööd.

Praktilise töö kaitsmisel esitab õpilane vormistatud kirjaliku kokkuvõtte ja praktilise töö.

Praktilist tööd hinnates arvestab kooliksamikomisjon

- töö autori suulist kokkuvõtvat kaitsmist,

- töö teostamisel juhendist kinnipidamist,
- retsensendi arvamust,
- juhendaja hinnangut,
- autorikaitse nõuetest kinnipidamist.

Praktilise töö hindamisel lähtutakse gümnaasiumis 5 – palli süsteemist ning juhitudakse koolis kinnitatud hindamisjuhendist, põhikoolis antakse tööle sõnaline hinnang ja kasutatakse mitmeeristavat hindamist (A/MA).

„5“ – väga hea - ainealased pädevused on omandanud väga heal tasemel, säilitades seejuures isikupärase väljenduslaadi, suurepäraseid praktilise töö tehnilise teostuse oskused, praktilise töö sisu ja vormistuse hea kooskõla, esteetiliselt korrektne vormistus, juhendist lähtuvate nõuete täpne täitmine.

„4“ – hea - on omandanud heal tasemel ainealased pädevused, hea praktilise töö tehniline teostus, võimetekohased ideed, kuid puudub isikupärane lahendus, vormistus on korrektne, järgitud on eelkontrolli ja koolipoolseid praktilise töö eeskirja nõudeid.

„3“ – rahuldav - on omandanud rahuldaval tasemel ainealased pädevused, praktilise töö autori(-te) tehnilised oskused on tagasihoidlikud, praktilise töö idee ja teostus on vastuoluline, praktiline töö vormistuses esineb üksikuid puudujääke ning koostöö juhendaja ja õpilase vahel on olnud ebapiisav ning lünklik, töö on liiga üldistav, autori(-te) kaitsmine on ebalev, kahtlev ja ükskõikne, praktiline töö on teostatud kohati lohakalt.

„2“ – puudulik - praktilise töö teostamisel ja esitamisel pole järgitud koolipoolseid praktilise töö juhise nõudeid, läbimata on eelkontroll, praktiline töö on poolik, osaliselt teostamata või silmatorkavalt lohakalt vormistatud, õpilase käitumine kaitsmisprotsessis on ükskõikne, väljakutsuvalt provokatiivne või ebaõpilaslik.

„1“ – nõrk - esitamata praktiline töö, eiratud on kõiki koolipoolseid praktilise töö juhendi punkte.

Praktilise töö eest nõrga või puuduliku hinde saanud õpilased võivad esitada praktilise töö uuesti kokkulepitud kaitsmise ajaks (kuni 10 päeva algsest praktilise töö kaitsmisest). Hindamisest tekkinud ebakõlad komisjonis ja komisjoni ning õpilas(-te)e vahel lahendatakse kohapeal ja hääletatakse hindamiskomisjoni liikmete osavõtul (positiivne hinnang üle 50% komisjoni liikmetest). Hindamise aluseks on kooli poolt vastu võetud praktilise töö juhend ja sellest nõuetekohane kinnipidamine.

Hindamistulemused (hinded) tehakse teatavaks kohe pärast praktiliste tööde kaitsmist (samal päeval). Praktilise töö teema ja hinne märgitakse lõputunnistusele.

3.7. Praktiliste tööde kasutamine

Praktilised tööd tagastatakse nende autoritele.

Praktilised tööd arhiveeritakse kooli poolt digitaalsel kujul (teksti-, pildi-, heli-, või videofailidena) ja/või säilitatakse koolis (näiteks koolipoolne praktilise töö kasutamise kokkulepe autoriga ühe aasta jooksul) ja tagastatakse autorile kirjaliku avalduse esitamisel. Kirjalik kokkuvõtte praktilise töö teostusest säilitatakse samadel alustel kui uurimistööd.

Õpilaste praktiliste töödega seonduvaid materjale kasutatakse kooli õppetegevuses, kooli tutvustavates trükistes, kooli õppematerjalidena jne.

3.8. Kokkuvõtteks

Praktiline töö lõpueksamina ei tähenda gümnaasiumihariduse võrdsustamist tabureti treimisega – ülesanne peab olema sooritatud nii, et õpilase ideede ja õpetajapoolsete nõudmiste sümbioosis kujuneb iseseisev tegutseja, kes on kogenud oma idee teostumist ning oskab uutes projektides esile kerkida võivaid takistusi ennetada. Loovus, töödistsipliin ja suhtlemisoskus on märksõnad, mis on olulised nii ülikoolis teadust tehes, kui ka mistahes muul erialal töötades.

LISAD

Lisa 1. Vormistamise üldnõuded

Töö vormistatakse A4-formaadis valgele paberile.

Kirjastiil on Times New Roman või Arial, kirja suurus on tavateksti puhul 12 punkti ja pealkirjade puhul 14 punkti. Kasutatakse rööpjoondust. Reavahe on 1,5 kordne.

Lehekülje vasakus servas on 3 cm, paremas 2 cm, üla- ja allservas 2,5 cm laiune veeris.

Peatüki pealkirja ja sellele järgneva teksti, alapealkirja ning sellele eelneva ja järgneva teksti ning tekstilõikude vahele jäetakse 6-punktiline lõiguvahe. Tekst kirjutatakse (prinditakse) ainult lehe ühele küljele.

Kõik leheküljed nummerdatakse. Tiitellehele numbrit välja ei kuvata. Numbri koht on lehekülje jaluses.

Joonised (allkiri), tabelid (pealkiri) on nummerdatud. Jooniste allkirjad ja tabelite pealkirjad peavad olema joonise ja tabeliga samal lehel.

Tiitellehel on (Lisa 2) teksti suurus 12 punkti, töö pealkirja teksti suurus 14-16 punkti, tekst keskjoondatud, autori ja juhendaja nimi paremjoondatud, pealkirjas võib kasutada paksu kirja. Tiitellehe näidis asub lisa 2.

Pealkirjad vasakjoondatud. Pealkirjade järele punkti ei panda.

Sisupeatüki pealkirjad (laadis Pealkiri 1) peavad olema trükitud SUURTÄHTEDEGA, peatükk algab uuelt lehelt, selleks lisa sisupeatüki ette leheküljepiir.

Sisupeatükid nummerdatakse kasutades pealkirjalaade ja numberliigendust. Töö ülejäänud pealkirjasid ei nummerdata, kuid kasutatakse pealkirjalaade:

- sisupeatüki (suurtähtedega) pealkirjad laadis Pealkiri 1;
- alapealkirjad laadis Pealkiri 2;
- alaalapealkirjad laadis Pealkiri 3.

Alapealkirju ei kirjutata suurtähtedega ja nende ees ei ole leheküljepiiri.

Kui alapealkirjaga samale lehele ei mahu vähemalt kaks rida sellele järgnevat teksti, tuleks kirjutamist alustada järgmiselt lehelt.

Lisa 2. Tiitellehe näidis

Orissaare Gümnaasium

ÕPILASTÖÖDE KOOSTAMISE JA VORMISTAMISE KORD

Uurimistöö

Autor: Õpilase nimi

12. klass

Juhendaja: Juhendaja nimi

Orissaare 2023